

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Brigity Chrastilové, JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Ludmily Valentové a Mgr. et Bc. et Ing. Radovana Havelce v právní věci **žalobce: I. V.**, zastoupen JUDr. Drahomírou Janebovou Kubisovou, advokátkou, se sídlem Blahoslavova 186/II, Mladá Boleslav, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze č. j. 48 Az 14/2007 - 20 ze dne 26. 6. 2007,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Odměna ustanovené zástupkyně, advokátky JUDr. Drahomíry Janebové Kubisové, **se určuje** částkou 5712 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí včasnou kasační stížností proti shora označenému rozsudku krajského soudu, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 4. 2007, č. j. OAM - 10 - 123/LE - BE03 - BE01 - 2007. Tím žalovaný stěžovateli neudělil mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění účinném ke dni rozhodování žalovaného (dále jen „zákon o azylu“).

V odůvodnění kasační stížnosti doplněném prostřednictvím ustanovené zástupkyně stěžovatel uvádí, že v jeho případě byly splněny podmínky pro udělení azylu dle zákona o azylu, přičemž žalovaný nesprávně vyhodnotil jeho situaci. Stěžovatel se bez vlastního zavinění nachází v situaci, která mu znemožňuje návrat do vlasti, neboť se obává o život. Tato jeho obava plyne z nemožnosti splácet dluh a věřitel mu právě z tohoto důvodu vyhrožuje zabitím. Zároveň poukazuje na skutečnost, že v jeho zemi je obtížné získat zaměstnání, což ve svém důsledku vedlo právě k jeho vlastním potížím s nemožností splácet dluh. Stěžovatel se proto domnívá, že splňuje podmínky pro udělení humanitárního azylu, otázka nezaopatřenosti jeho rodiny by mohla naplnit § 91 odst. 1 písm. a) bod 3 zákona o azylu. Proto navrhuje, aby Nejvyšší správní soud rozhodnutí Krajského soudu v Praze zrušil

z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti popřel její oprávněnost, neboť se domnívá, že jak jeho rozhodnutí tak i rozsudek krajského soudu byly vydány v souladu s právními předpisy. Odkázal na obsah správního spisu a vydané rozhodnutí. Konstatoval též, že se stěžovatelovou žádostí zabýval individuálně a svědomitě. Z výše uvedených důvodů navrhuje zamítnutí kasační stížnosti jako nedůvodné. Zároveň uvedl, že dle jeho názoru byla kasační stížnost podána opožděně.

Z obsahu spisu Nejvyšší správní soud především zjistil, že stěžovatel do České republiky přicestoval v roce 2004, devět měsíců zde pobýval na základě víza, poté již nelegálně. O azyl požádal v roce 2007, a to po zadržení orgány Policie ČR, jimiž byl o této možnosti poučen. Svou vlast opustil, protože si vypůjčil peníze na zahájení podnikání, které však nebyl schopen splácet a věřitel mu začal vyhrožovat zabitím. S žádostí o pomoc se stěžovatel na ukrajinské státní orgány nikdy neobrátil, svou situaci vyřešil odjezdem do České republiky.

Nejvyšší správní soud nejprve přezkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost je podána včas, neboť byla podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení napadeného rozsudku (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), je podána osobou oprávněnou, neboť stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadený rozsudek vzešel (§ 102 s. ř. s.), a je zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Stěžovatel uplatnil kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Kasační stížnost je tedy přípustná.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle citovaného ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná. Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem, jehož výklad provedl Nejvyšší správní soud již ve svém usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39. O přijatelnou kasační stížnost se podle tohoto usnesení může jednat v následujících typech případů:

- 1) Kasační stížnost se dotýká *právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu.*
- 2) Kasační stížnost se týká *právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně.* Rozdílnost v judikatuře přitom může vyvstat na úrovni krajských soudů i v rámci Nejvyššího správního soudu.
- 3) Kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit *judikatorní odklon*, tj. Nejvyšší správní soud ve výjimečných a odůvodněných případech sezná, že je namístě změnit výklad určité právní otázky, řešené dosud správními soudy jednotně.
- 4) Další případ přijatelnosti kasační stížnosti bude dán tehdy, pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno *zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.*

O zásadní právní pochybení se v konkrétním případě může jednat především tehdy, pokud:

- a) Krajský soud ve svém rozhodnutí *nerespektoval ustálenou a jasnou soudní judikaturu* a nelze navíc vyloučit, že k tomuto nerespektování nebude docházet i v budoucnu.
- b) Krajský soud *v jednotlivém případě hrubě pochybil* při výkladu hmotného či procesního práva.

Ke stěžovatelem namítaným skutečnostem lze konstatovat, že zdejší soud již mnohokrát konstatoval: Skutečnost, že žadatel o azyl má v zemi původu obavy před vyhrožováním ze strany soukromé osoby a má zde ekonomické problémy, není bez dalšího ani důvodem pro udělení azylu dle § 12 zákona o azylu, ani důvodem pro udělení azylu z humanitárních důvodů (§ 14 téhož zákona). K tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2003, č. j. 4 Azs 23/2003 - 65.

Výslovně se k důvodům obdobným stěžovatelovým soud vyjádřil v rozsudku ze dne 27. 8. 2003, č. j. 4 Azs 7/2003 - 60, v němž konstatoval, že žádost o azyl, jejímiž jedinými důvody jsou toliko potíže se soukromými osobami (s tzv. mafií) v domovském státě je podle § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zákona o azylu zřejmě bezdůvodná a to tím spíše, pokud žadatel podal žádost o azyl až po delším pobytu v České republice a po policejní kontrole, což svědčí tomu, že důvodem žádosti nebyly problémy žalobce se státními orgány domovského státu, ale toliko snaha o legalizaci pobytu v České republice. Na žadatele se v tomto případě nevztahuje ani překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu. V nyní posuzovaném případě pak je nutno rovněž připomenout, že stěžovatelem namítané splnění podmínek § 91 téhož je irelevantní, neboť ke dni vydání rozhodnutí žalovaného již zákon o azyl § 91 neobsahuje.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje tedy dostatečnou odpověď na námitky podávané v kasační stížnosti a krajský soud se *prima facie* v napadeném rozsudku neodchyluje od výkladu předmětných ustanovení podaného v citovaných rozhodnutích. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádný jiný z výše vymezených důvodů pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Shledal ji proto ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byl návrh odmítnut. Stěžovateli byla pro řízení o kasační stížnosti usnesením Krajského soudu v Praze č. j. 48 Az 14/2007 - 37 ze dne 21. 8. 2007 ustanovena zástupkyní advokátka JUDr. Drahomíra Janebová Kubišová. Nejvyšší správní soud jí přiznal podle § 35 odst. 8 s. ř. s. odměnu ve výši 2 x 2100 Kč, za dva úkony právní služby spočívající v převzetí zastoupení, přípravě a první poradě s klientem a dále za sepsání doplnění kasační stížnosti podle § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, a dále náhradu hotových výdajů ve výši paušální částky 2 x 300 Kč za dva úkony podle § 13 odst. 3 citované vyhlášky, celkem 4800 Kč. Protože ustanovená advokátka je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se tato částka o částku odpovídající dani, kterou je zástupkyně povinna z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, tj. o 912 Kč. Ustanovené zástupkyni se přiznávají náhrady nákladů v celkové výši 5712 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. listopadu 2007

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu

